

200700971/1.

Datum uitspraak: 29 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

wonend te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/1947 van de rechtbank
Utrecht van 28 december 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 3 januari 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) op het verzoek van appellante van 27 december 2005 om met terugwerkende kracht tot 1 september 2005 de verstrekking van leefgelden aan haar voort te zetten dan wel de subsidieverlening aan de Stichting Nidos voor de verstrekking van leefgelden aan haar te hervatten, afwijzend beslist.

Bij besluit van 23 maart 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op 8 januari 2007, heeft de rechtbank Utrecht (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 2 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 2 maart 2007 heeft de minister van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 22 juni 2007, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht, en de minister, vertegenwoordigd door mr. G.M.H. Hoogvliet, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante, geboren op 1 september 1987 en afkomstig uit Angola, heeft op 23 juli 2001 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 20 februari 2002 is op deze aanvraag afwijzend beslist. Bij uitspraak van 24 juni 2003 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Niet in geschil is dat met deze uitspraak het besluit van 20 februari 2002 in rechte onaantastbaar is geworden.

Wegens haar minderjarigheid ten tijde van de indiening van de asielaanvraag, is appellante onder voogdij van de Stichting Nidos geplaatst, die voor de uitoefening van haar voogdijtaken subsidie van de minister ontvangt. De Stichting Nidos heeft aan appellante uit hoofde van het voogdijschap leefgelden verstrekt. Deze verstrekking is met ingang van 1 september 2005, de datum waarop de voogdij door het meerderjarig worden van appellante van rechtswege is geëindigd, beëindigd.

2.2. Blijkens het verhandelde ter zitting handhaaft appellante niet langer haar betoog, dat de aangevallen uitspraak geen betrekking heeft op het besluit van 23 maart 2006.

2.3. Het geschil spitst zich toe op de vraag, of de brief van de minister van 3 januari 2006 een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) behelst.

De rechtbank heeft overwogen dat, zakelijk weergegeven, een publiekrechtelijke grondslag voor toekenning van de door appellante gevraagde voorziening ontbreekt, zodat de minister geen bevoegdheid toekomt om op het verzoek van 27 december 2005 een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb te nemen en om die reden de inhoud van de brief van 3 januari 2006 niet als zodanig kan worden aangemerkt.

Appellante betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat de minister terzake een publiekrechtelijke bevoegdheid heeft.

2.3.1. Uit de stukken blijkt dat de minister gedurende een zekere periode aan vreemdelingen die, na als alleenstaande minderjarige asielzoeker in Nederland een asielverzoek te hebben gedaan, meerderjarig zijn geworden (hierna: ex-ama's), na het bereiken van de meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leefgelden heeft verstrekt. Dat hing samen met capaciteitsproblemen in het verleden bij het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COA). In verband hiermee is de rechtsvoorgangster van de Stichting Nidos verzocht de opvang van minderjarige asielzoekers na het bereiken van de meerderjarige leeftijd voort te zetten, ondanks het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor. In 2002 heeft de minister besloten deze door hem onwenselijk geachte situatie te beëindigen en de oorspronkelijke taakverdeling te hervatten in die zin dat de minister zijn taken in het kader van de jeugdzorg uitoefent en het COA, waarvoor ten tijde van belang de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie verantwoordelijk was, zorg draagt voor de opvang van (meerderjarige) asielzoekers. In dit kader heeft de minister destijds tevens besloten de buitenwettelijke betaling van leefgelden aan ex-ama's via de Stichting Nidos te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging hanteert de minister 21 augustus 2005 als peildatum. De buitenwettelijke betaling van leefgelden aan ex-ama's die vóór genoemde datum meerderjarig zijn geworden, wordt beëindigd overeenkomstig de procedure die is neergelegd in de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004. Ten aanzien van alleenstaande minderjarige asielzoekers die op of na 21 augustus 2005 meerderjarig worden, eindigt de verstrekking door de Stichting Nidos op het moment waarop zij de leeftijd van achttien jaar bereiken. Na het meerderjarig worden vindt geen buitenwettelijke doorbetaling van leefgelden meer plaats. Voor zover van toepassing, wordt deze groep door de Stichting Nidos gewezen op de mogelijkheid om na het meerderjarig worden een beroep te doen op een voorziening op grond van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005.

2.3.2. De Afdeling stelt vast dat de minister een wettelijke taak noch bevoegdheid heeft om aan vreemdelingen als appellante, die omdat zij meerderjarig zijn geworden niet meer onder de voogdij van de Stichting Nidos vallen, rechtstreeks leefgelden te verstrekken.

De minister heeft evenmin een wettelijke taak of bevoegdheid om de Stichting Nidos met het oog op de verstrekking van leefgelden aan voormelde categorie vreemdelingen subsidie te verlenen. Hierbij is in

aanmerking genomen dat weliswaar artikel 38, vierde lid, van de Wet op de jeugdzorg een wettelijke grondslag biedt voor subsidieverlening door de minister aan de Stichting Nidos, maar dit is beperkt tot subsidieverstrekking ten behoeve van de taken die de Stichting Nidos in het kader van de voogdij dan wel de ondertoezichtstelling van minderjarige vreemdelingen uitoefent. Deze bepaling biedt derhalve geen grondslag voor subsidieverlening ten behoeve van de verstrekking van leefgelden door de Stichting Nidos aan meerderjarige vreemdelingen.

2.3.3. Anders dan appellante ter zitting heeft betoogd, kan in artikel 11 van het Besluit subsidie rechtspersonen voor voogdij en gezinsvoogdij vreemdelingen geen grondslag voor een dergelijke bevoegdheid worden gevonden. Deze bepaling ziet op de mogelijkheid voor een rechtspersoon als de Stichting Nidos om ten behoeve van specifieke doelen reserves of voorzieningen te vormen, mits deze door de minister zijn goedgekeurd.

2.3.4. In de omstandigheid dat gedurende een zekere periode zonder wettelijke grondslag aan ex-ama's via de Stichting Nidos leefgelden zijn betaald, kan evenmin een publiekrechtelijke bevoegdheid worden gevonden voor verstrekking van de door appellante gevraagde leefgelden. In het licht van het voorgaande is immers sprake van een situatie waarin de door de minister in het verleden verstrekte leefgelden aan ex-ama's worden afgebouwd. Voorts wordt in aanmerking genomen dat gesteld noch gebleken is dat in de praktijk aan ex-ama's die na 21 augustus 2005 meerderjarig zijn geworden door de minister al dan niet via de Stichting Nidos leefgelden zijn verstrekt.

2.3.5. Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank terecht overwogen dat, wegens het ontbreken van een publiekrechtelijke grondslag voor verstrekking van de door appellante gevraagde leefgelden, de brief van 3 januari 2006 geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb bevat, zodat de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard.

2.4. De klacht van appellante, dat de rechtbank heeft miskend dat de minister ten aanzien van de beëindiging van de verstrekking van leefgelden een besluit had moeten nemen faalt. De leefgelden zijn immers in het kader van de voogdij door de Stichting Nidos aan appellante betaald. Jegens de minister had appellante gedurende de voogdij geen rechtens afdwingbare aanspraak op verstrekking van leefgelden, zodat het niet aan de minister was om ten aanzien van de beëindiging ervan een beslissing te nemen.

2.5. Tot slot klaagt appellante dat de aangevallen uitspraak innerlijk tegenstrijdig is, omdat de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 overweegt dat de uitbetaling van leefgelden aan een ex-ama is gebaseerd op een publiekrechtelijke grondslag, terwijl blijkens rechtsoverweging 2.10 de weigering van de minister om haar leefgelden te verstrekken wegens het ontbreken van een publiekrechtelijke bevoegdheid om terzake te beslissen niet als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb kan worden aangemerkt.

2.5.1. Het betoog faalt. Hetgeen de rechtbank in rechtsoverweging 2.9 heeft overwogen ziet op de situatie die aan de orde was in de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank Haarlem van 27 februari 2003 (JV 2003/272), waarin aan een ex-ama na het meerderjarig worden reeds leefgeldten via de Stichting Nidos waren verstrekt. De rechtbank heeft aan het slot van rechtsoverweging 2.9 terecht geconcludeerd dat die situatie zich in dit geval niet voordoet. Hetgeen de rechtbank vervolgens in rechtsoverweging 2.10 heeft overwogen, is hiermee niet in strijd.

2.6. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

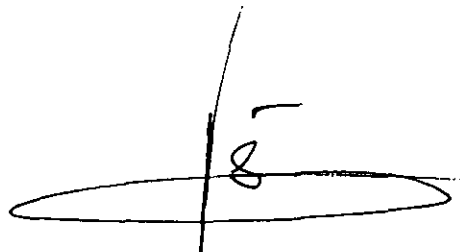
w.g. Prins
Ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 augustus 2007

363

Verzonden: 29 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Ministerie van Justitie

Directoraat-Generaal Preventie, Jeugd en Sancties

Directie Justitieel Jeugdbeleid

Dossier

Postadres: Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

Pieters Advocaten
t.a.v. de heer mr. J.A. Pieters
Postbus 13017
3507 LA UTRECHT

Bezoekadres
Schedeldoekshaven 100
2511 EX Den Haag
Telefoon (070) 3 70 69 73
Fax (070) 3 70 79 75
www.justitie.nl

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Onderwerp

Afdeling Juridische en Internationale Zaken
C.G.M. Haeck
+31 70 370 6408
23 maart 2006
5407201/06/DJJ
05263JP (WT)
Beslissing op bezwaarschrift van 10 januari 2006 inzake

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden. Wilt u slechts
één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer Pieters,

Naar aanleiding van uw bezwaarschrift van 10 januari 2006, bericht ik u in
vervolg op mijn brief van 3 januari 2006, als volgt.

Verloop van de procedure

Bij brief van 27 december 2005 heeft u mij verzocht om de verstrekking van
subsidie aan de stichting NIDOS met terugwerkende kracht te hervatten en
daarmee de verstrekking van leefgeld en opvang aan uw cliënt, mevrouw
Welema, met terugwerkende kracht voor te zetten.

Bij brief van 3 januari 2006 heb ik uw verzoek van 27 december 2005
afgewezen.

Bij brief van 10 januari 2006 heeft u bezwaar gemaakt tegen mijn afwijzing van
uw verzoek. Tevens heeft u een verzoek om een voorlopige voorziening
ingediend bij de rechtbank te Utrecht. U verzoekt de rechtbank bij voorlopige
voorziening te bepalen dat de subsidie aan NIDOS op grond waarvan
bezwaarde leefgeld en opvang ontving met terugwerkende kracht wordt hervat
totdat op het bezwaarschrift is beslist.

Bij brief van 6 februari 2006 geeft u desgevraagd aan dat bezwaarde, voor zover
ongegrondverklaring van het bezwaarschrift wordt overwogen, omtrent haar

bezwaren wenst te worden gehoord.

Bij beslissing van 2 maart 2006 heeft de voorzieningenrechter bij de rechtbank Utrecht, sector bestuursrecht, uw verzoek om een voorlopige voorziening te treffen, afgewezen. Korthedshalve verwijs ik u naar de inhoud van deze uitspraak. Ik wijs u met name op de overweging onder 2.8 van de beslissing van de voorzieningenrechter, waarin deze heeft overwogen dat mijn brief van 3 januari 2006 geen besluit is in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en uw brief van 27 december 2005 niet is aan te merken als een aanvraag in de zin van dat artikel.

Beoordeling en beslissing

Voorwaarde voor het kunnen instellen van bezwaar en beroep is dat de beslissing, waartegen deze rechtsmiddelen worden gericht, een besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb. Een besluit wordt in dit artikel gedefinieerd als een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, dat wil zeggen gericht op een rechtsgevolg met externe werking.

Gelet op de uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 maart 2006, dat de beslissing op uw verzoek van 27 december 2005 geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb, acht ik uw bezwaar tegen mijn brief van 3 januari 2006 kennelijk niet-ontvankelijk. De beslissing om uw bezwaar niet ontvankelijk te verklaren geldt als een besluit in de zin van de Awb. Ik wijs u in dit verband op de rechtsbeschermingsclausule aan het einde van deze brief.

Ik vertrouw u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

de Minister van Justitie,

namens deze,

de directeur-generaal Preventie, Jeugd en Sancties,

E.J. Mulock Houwer

Binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit kan een ieder wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, een beroep schriftelijk indienen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank binnen het rechtsgebied waarin hij zijn woonplaats in Nederland heeft. Het beroep schriftelijk moet door de indiener zijn

ondertekend en bevat ten minste zijn naam en adres de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en de gronden waarop het beroepschrift rust. Daarnaast moet zo mogelijk een afschrift van de beslissing op bezwaar worden bijgevoegd. Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betaling wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/1947 BELEI

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
28 december 2006

inzake

geboren op . van Angolese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. van Asperen, werkzaam bij Pels Rijcken & Droogleever Fortuijn N.V.,
namens de Ministerie van Justitie.

Inleiding

1.1 Bij beslissing van 23 maart 2006 heeft verweerder het verzoek van eiseres van
27 december 2005 afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van 6 september 2006. Eiseres en verweerder hebben
ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Uit de gedingstukken is het volgende gebleken. Op 1 september 2005 is eiseres
meerderjarig geworden en is de verstrekking van leefgeld door de Stichting NIDOS (NIDOS)
beëindigd.

2.2 Eiseres heeft bij brief van 27 december 2005 verweerder verzocht om hervatting met
terugwerkende kracht van de subsidie aan de NIDOS en daarmee continuering van de
verstrekking met terugwerkende kracht van haar leefgeld en opvang.

2.3 Verweerder heeft bij brief van 3 januari 2006 gereageerd en bericht dat bij het bereiken
van de 18-jarige leeftijd een alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv) meerderjarig wordt
en van rechtswege de voogdij van de NIDOS eindigt. Met het meerderjarig worden van de amv
is de wettelijke basis voor betaling van leef- en zakgelden door de NIDOS als voogd vervallen.
Eiseres is op 1 september 2001 achttien jaar, en dus meerderjarig, geworden. Op die datum
eindigt derhalve van rechtswege de voogdij, die de grondslag vormt voor de betaling van
leefgeld door de NIDOS. Van een besluit tot beëindiging van de betaling van leefgeld is geen
sprake. Evenmin van toepassing van de "Belcidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan
ex-ama's (ex-alleenstaande minderjarige asielzoekers)". Het verzoek van eiseres is afgewezen.

2.4 Eiseres heeft daarop een bezwaarschrift en een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend en heeft daarin - onder meer - het volgende aangevoerd. De verstrekking van leefgeld is beëindigd zonder dat eiseres hierover is geïnformeerd door de NIDOS en zonder dat een beëindigingbesluit is genomen en dit besluit aan haar bekend is gemaakt. Eiseres is van mening dat de verstrekking van leefgeld ten onrechte is beëindigd en reeds daarom met terugwerkende kracht moet worden voortgezet. De beëindiging van het leefgeld is gebaseerd op de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgeld aan ex-amv's". In de beleidsregels staat uitdrukkelijk dat die beëindiging echter op zorgvuldige wijze zijn beslag zal moeten krijgen. Het van rechtswege zonder enige vorm van informatieverstrekking aan eiseres kan niet als zorgvuldig aangemerkt worden. Het van rechtswege beëindigen van verstrekkingen is ook in strijd met de zorgvuldige voorbereiding die op grond van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vereist is.

2.5 Bij uitspraak van 2 maart 2006 heeft de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk verklaard. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgeld aan ex-ama's" van 19 november 2004 niet voorzien in een publiekrechtelijke grondslag op grond waarvan verweerder verplicht dan wel bevoegd zou kunnen zijn de door verzoekster (= eiseres) gevraagde voorziening toe te kennen. In de beleidsregels is immers niet voorzien in enig recht op subsidie dan wel uitkering ten behoeve van meerderjarige uitgeprocedeerde ex-ama's, zoals verzoekster. Ook overigens is de voorzieningenrechter niet gebleken van een specifieke publiekrechtelijke grondslag die verweerder de bevoegdheid zou kunnen verlenen tot het nemen van de door verzoekster gevraagde beslissing. Derhalve is verweerder's brief van 3 januari 2006 geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb en is de brief van verzoekster van 27 december 2005 niet aan te merken als een aanvraag in de zin van dat artikel.

2.6 Verweerder heeft in de bestreden beslissing korthedshalve verwezen naar de inhoud van de uitspraak van de voorzieningenrechter van 2 maart 2006. Verweerder acht het bezwaar tegen de brief van 3 januari 2006 kennelijk niet-ontvankelijk.

2.7 Eiseres bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat volgens haar de weigering van haar verzoek om de betaalstelling van haar leefgeld te continueren wel degelijk aan te merken is als een besluit in de zin van art. 1:3 Awb. Verweerder heeft een publiekrechtelijke bevoegdheid om het leefgeld voor de pupil betaalbaar te stellen aan de NIDOS. Eiseres vindt voor dit standpunt steun in de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, van 19 januari 2006 (JV 2006/141). Deze bevoegdheid is gebaseerd op de publieke taak criterium dat inhoudt dat verweerder hiernee een publieke taak vervult. Ten overvloede merkt eiseres op dat het van onbehoorlijk bestuur getuigt zonder nadere belangenafweging en zonder concreet besluit het leefgeld te doen eindigen. Eiseres stelt zich ook op het standpunt dat terzake een besluit dient te worden genomen.

De rechtbank gaat uit van het navolgende toetsingskader.

2.8 In de "Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgeld aan ex-ama's" (kenmerk 5318904/04/DJJ) van 19 november 2004 is neergelegd dat ama's die in Nederland de behandeling van hun asielverzoek mogen afwachten onder voogdij van de NIDOS komen. De NIDOS dient ingevolge artikel 1:336 van de Burgerlijke Wetboek (BW) ervoor zorg te dragen dat de minderjarige wordt verzorgd en opgevoed. De NIDOS ontvangt daarvoor subsidie van verweerder. De ama heeft aanspraak op opvang in Nederland uiterlijk tot het

zaaknummer: AWB 06/1947 BELFI

blad 3

bereiken van de 18-jarige leeftijd, zolang hij/zij Nederland niet eerder heeft verlaten of heeft kunnen verlaten. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd eindigt van rechtswege (ex artikel 1:233 juncto artikel 1:245 BW) de voogdij van de NIDOS en is de wettelijke basis voor de betaling van leef- en zakgelden door de NIDOS als voogd aan de ex-ama vervallen. In de praktijk is echter aan een groep ex-ama's de betaling van leef- en zakgeld voortgezet. Hoewel de feitelijke betaling plaatsvindt middels de NIDOS is hier geen sprake van een subsidie maar van een uitkering van verweerder aan de ex-ama. Gezien het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, dienen deze uitkeringen te worden beëindigd. Die beëindiging zal echter op zorgvuldige wijze zijn beslag moeten krijgen. Voor de wijze van beëindiging wordt aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degene die als volwassen asielzoeker Nederland is binnengekomen. Het leefgeld van ex-ama's die vóór 21 augustus 2005 achttien jaar zijn geworden wordt per beëindigbeslissing beëindigd.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.9 De rechtbank overweegt als eerste met betrekking tot de vraag of de verstrekking van leefgeld een uitoefening van een publiekrechtelijke bevoegdheid op het publiekrechtelijke taak-criterium is, het volgende. In een uitspraak van 27 februari 2003 is door de voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittingsplaats Haarlem (Awb 02/90709), overwogen dat ingevolge artikel 1:3, eerste lid, Awb onder een besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Als besluit dient te worden aangemerkt de brief van de Minister van Justitie gezonden aan de stichting NIDOS waarin is meegedeeld dat de subsidie in leefgeld en bijkomende kosten zal worden beëindigd. Dit schriftelijk besluit van de Minister betreft een beslissing over een financiële uitkering aan de meerderjarige, uitgeprocedeerde asielzoeker, die de Minister via de NIDOS betaalbaar stelt. De uitkering van leefgeld is weliswaar niet gebaseerd op een wettelijke regeling, maar wordt wel bekostigd uit de algemene middelen. Er is geen aanleiding aan de publiekrechtelijke grondslag van de uitkering te twijfelen. De beëindiging van deze uitkering dient eveneens te worden aangemerkt als een publiekrechtelijke rechtshandeling. Aan dit oordeel doet niet af dat de betrekking tussen de meerderjarige, uitgeprocedeerde asielzoeker en de Minister van Justitie voortkomt uit de bekostiging door de Minister van Justitie van de voormalige, privaatrechtelijke relatie tussen de minderjarige (uitgeprocedeerde) asielzoeker en de NIDOS die gedurende de minderjarigheid van verzoeker belast was met het wettelijk gezag. Voorts is overwogen dat de in de circulaire van 13 juni 2002 neergelegde overgangsregeling, terzake de wijziging van de financiering voor meerderjarig geworden ex-ama's die een verstrekking ontvangen van de NIDOS, kennelijk onredelijk is voor zover deze regeling voor een ex-ama die leefgeld via de NIDOS ontvangt een minder gunstige behandeling inhoudt dan de in het Stappenplan III (Staatscourant 8 juli 2002, nr. 127, p. 7) neergelegde werkwijze die geldt voor de volwassen (geworden) asielzoeker die in een voorziening van het COA verblijft. Naar het oordeel van de rechtbank is er na het meerderjarig worden van een ama geen sprake meer van subsidieverlening van de Minister van Justitie aan de NIDOS maar van verstrekking van een uitkering van leefgeld door de Minister van Justitie - via de NIDOS - aan de ex-ama. Bij de beëindiging van deze uitkering is er sprake van een besluit van de gericht is op de ex-ama. Deze beëindiging dient op een zodanige wijze plaats te vinden dat de ex-ama dezelfde mate van rechtsbescherming geniet als de gewone asielzoeker. Aldus zag de vraag erop of er sprake was van een besluit in de situatie dat aan een meerderjarige ex-ama subsidie c.q. leefgeld werd verstrekt. In casu is aan eiseres na het meerderjarig worden geen leefgeld meer verstrekt en is deze vraag dienengevolge niet relevant.

2.10 Voorts verwijst de rechtbank naar de overwegingen van de voorzieningenrechter in de uitspraak van 2 maart 2006 (Awb 06/317) en maakt die tot de hare. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bezwaar terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard nu verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de weigering op het verzoek van eiseres geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb. Immers omdat eiseres na 21 augustus 2005 achttien jaar is geworden, is de verstrekking van leefgeld aan eiseres van rechtswege geëindigd en hoefde door verweerder geen beëindigbesluit met betrekking tot het stopzetten van de leefgelden te worden genomen. De enkele ononderbouwde stelling van eiseres dat verweerdens weigering wel degelijk aan te merken is als een besluit in de zin van art. 1:3 Awb, kan aan het vorenstaande niet af doen.

2.11 Ten aanzien van de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Arnhem, van 19 januari 2006 waarnaar eiseres heeft verwezen, overweegt de rechtbank dat deze uitspraak, gelet op de uiteindelijke slotoverweging van de voorzieningenrechter, ziet op een gelijke situatie als de onderhavige. De voorzieningenrechter heeft in deze uitspraak overwogen dat niet anders kan worden geconcludeerd dan dat het bezwaar tegen het niet tijdig beslissen niet-ontvankelijk zal worden verklaard nu immers door verweerder geen beëindigbesluit met betrekking tot het stopzetten van de leefgelden behoefde te worden genomen, aangezien verzoekster, gelet op de gegevens van de gemeentelijke basisadministratie, na 21 augustus 2005 de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt en de verstrekking van leefgeld aan verzoekster derhalve van rechtswege is geëindigd. Ten slotte overweegt de rechtbank dat zij in deze uitspraak - in tegenstelling tot eiseres - geen enkele steun kan vinden voor het standpunt dat verweerder een publiekrechtelijke bevoegdheid heeft om het leefgeld voor de pupil betaalbaar te stellen aan de NIDOS nadat de pupil achttien jaar is geworden. Er bestaat geen plicht c.q. recht tot het verstrekken van leefgeld aan meerderjarige ex-amv's.

2.12 Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank het bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard.

2.13 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.14 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 06/1947 BEI.EI

blad 5

Beslissing

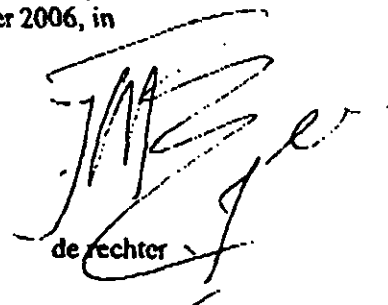
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.G.Th. Engelberts, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 28 december 2006, in tegenwoordigheid van mr. F.K. Williams als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: - 8 JAN 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Copie conform

Realisatie

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
673	
B	- 2 FEB 2007
ZAACNR.	9711
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk :
Ons kenmerk : 05263JP

Utrecht, 1 februari 2007

Hoger beroep (*griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant*)

hierna te noemen appellante, geboren op
wonende te *domicilie* kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. J.A. Pieters, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, d.d. 8 januari 2007, waarbij haar beroep tegen de beslissing d.d. 23 maart 2006 van de Minister van Justitie betreffende de ongegrondverklaring van haar bezwaarschrift tegen de afwijzing van haar verzoek om continuering van haar leefgeld, ongegrond is verklaard.

Inleiding

De betaling van het leefgeld van appellante is per 1 september 2005 gestopt vanwege het bereiken van de achttienjarige leeftijd. Bij brief d.d. 27 december 2005 heeft appellante de Minister van Justitie, Directie Justitieel Jeugdbeleid, verzocht om hervatting van de uitbetaling van haar leefgeld. In reactie hierop heeft de Minister bij brief d.d. 20 januari 2006 laten weten dit verzoek niet te zullen honoreren, omdat naar zijn mening het leefgeld een voorziening betreft die bij het bereiken van de achttienjarige leeftijd van rechtswege eindigt, zodat hieromtrent geen nadere besluitvorming nodig is. Appellante heeft tegen dit besluit van de Minister een bezwaarschrift ingediend, dat bij besluit van de Minister d.d. 23 maart 2006 niet-ontvankelijk is verklaard. Tegen dit besluit heeft appellante beroep ingesteld. Bij beslissing van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, is het beroep ongegrond verklaard.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718865, Fax 030-2716872

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS ADVOCATEN

Appellante kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het navolgende:

Grief 1

In de uitspraak van de Rechtbank is ten onrechte vermeld dat het beroep is gericht tegen een uitspraak van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie

In de beslissing is vermeld, dat het beroep is gericht tegen de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie, welke in het vervolg van de beslissing als verweerder wordt aangeduid. De Minister van Justitie wordt echter niet in de beslissing genoemd. Dit impliceert dat de beslissing van de Rechtbank geen betrekking heeft op het besluit van de Minister van Justitie van 23 maart 2006, aangezien dit besluit in de beslissing van de Rechtbank niet wordt genoemd. Bovendien wordt het besluit van 23 maart 2006 in de bestreden beslissing aangeduid als een beslissing in eerste aanleg, terwijl het een beslissing op bezwaar betreft.

Grief 2

De Rechtbank heeft miskend dat het leefgeld niet beeindigd kan worden zonder beeindigingsbesluit, of althans de beslissing van de Rechtbank is in dit opzicht onvoldoende deugdelijk gemotiveerd.

In de beslissing van de Rechtbank wordt overwogen, dat de uitbetaling van het leefgeld de uitoefening van een publiekrechtelijke bevoegdheid betreft. Omdat echter de uitbetaling van het leefgeld inmiddels was beeindigd zou de beslissing van de Minister van Justitie het verzoek om hervatting van de uitkering niet gebaseerd zijn op een publiekrechtelijke bevoegdheid. Appellante kan deze redenering niet volgen, en is dan ook van mening dat de beslissing van de Rechtbank in dit opzicht een motiveringsgebrek vertoont. Immers, appellante heeft zich op het standpunt gesteld dat de beeindiging niet op rechtmatige wijze heeft plaatsgevonden, nu hieromtrent geen nadere besluitvorming heeft plaatsgevonden. In dit kader heeft appellante naar voren gebracht, dat beeindiging van de uitkering niet van rechtswege kan plaatsvinden, maar door middel van een besluit moeten plaatsvinden, omdat alleen in het kader van bestuursrechtelijke besluitvorming de belangen naar behoren kunnen worden afgewogen. Aangezien besluitvorming omtrent de beeindiging van het leefgeld ontbreekt vanwege de aanname dat het leefgeld van rechtswege eindigt, zijn de wederzijdse belangen niet naar behoren afgewogen. Dit klemt te meer nu het gaat om een kwetsbare groep van jongvolwassenen.

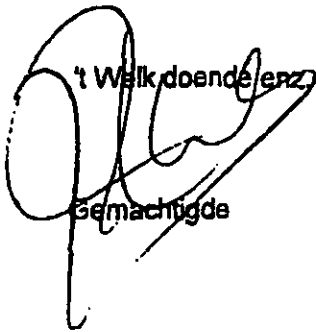
Het feit dat de voogdij van rechtswege eindigt als de minderjarige achttien jaar wordt is onvoldoende om aan te nemen, dat het leefgeld op dat moment van rechtswege eindigt en er geen nadere besluitvorming behoeft plaats te vinden. Overigens is de beslissing van de Rechtbank in dit opzicht innerlijk tegenstrijdig, aangezien enerzijds ervan wordt uitgegaan dat het leefgeld een voogdijgerelateerde verstrekking is, terwijl er anderzijds van uit wordt gegaan dat het leefgeld moet worden beschouwd als een soort uitkering. Naar de mening van appellante moet het leefgeld mede in het licht van de geschiedenis worden gezien als een uitkering en wel als een soort vervanging van de ROA/Rva- of Zorgwet-voorzieningen.

PIETERS ADVOCATEN

Redenen waarom:

Appellante zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rechtbank Utrecht, Sector Bestuursrecht, van 8 januari 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

t Welkdoende enz.
Gemachtigde